սլրատօճի[80] մեջ։ Շրռութկանին քարը կախված է ֆոդի օգնությամբ։ Շրռութկանից հացահատիկը թափվում է ճրղացքարի կենտրոնական ծակի մեջ ձագարանման բօղազլրղավ։ Ճրղացքարը բարձրացնում են ամուր փայտե կամ երկաթե լենգավ կամ երկաթե լոմբավ[81] և սահեցնում են երկու ծայրերին հատ գլուխներ ունեցող գլանով։

Այսպիսի մի ջաղաց 24 ժամվա մեջ կարող է աղալ 8—10 փութ (մոտ 1—1/2 ցենտներ) հացահատիկ։

Առաջին ալյուրից հենց տեղնուտեղը ջաղացում թխվում է փոքր բօէնի մեջ բաղարճը[82] և բաժանվում է ներկա եղողներին։ Այս մագիկ միջոցառումն ալյուրի առատությունը, բարաքաթն[83] ապահովելու համար էր։

Ժողովուրդը հավատում էր, որ ջաղացի տակը ֆաշֆէրն են սիրում ապրել, մանավանդ, բօփի՝ անիվի տակ։ Կան մեկնողներ, թե այդ հասկացողությունը ծագել է այն բանից, որ ժողովուրդը ջրի անկման շարժիչ ուժը վերագրում է ոգիների միջամտությանը՝ իբրև նրանք են, որ անիվը պտտեցնում են։

Հացահատիկը վերամշակվում է ոչ միայն ալյուր, այլև ձավար ստանալու համար։ Վերջին նպատակով գերադասվում է հաճարը։ Ձավարը պատրաստվում է դինգի[84] օգնությամբ։ Դինգը փորվում է կամ մայր ժայռի մեջ կամ շարժական ծանր քարի մեջ։ Նրա դաստան՝ թակիչը բռնում են երկու ձեռներով։

Թե՛ գետնի մեջ փորած և թե՛ ազատ դինգերը հայտնաբերված են պեղումների միջոցին ուրարտական ժամանակաշրջանի ժողովրդական բնակարաններում, օրինակ՝ Կարմիր բլուրի ամրոցին կպած բնակավայրում[85]։

ՍՐԱՆՈՒՑ

Հողագործության արտադրանքներից յուղատուները վերամշակվում են ձիթահանքերում, որոնք այստեղ, ինչպես և հարևան գավառներում՝ Լեռնային Ղարաբաղում, Գանձակում կոչվում են սրանուց, Մեղրու շրջանում՝ սի՛ռանուց, մի բառ, որ ծագում է սրել, սուր բառերից, մինչդեռ այլ վայրերում գործ է ածվում ձիթահանք անունը։ Հին զանգեզուրցու սննդի մեջ կենդանական յուղից ոչ պակաս կարևոր նշանակություն ուներ ձեթը, նույնիսկ այն ժամանակ, երբ կրոնական ջերմեռանդության թուլացման հետևանքով չորեքշաբթի և ուրբաթ օրերին, յոթշաբաթյան մեծ պասին և այլ տևական պասերին մսեղեն և յուղեղեն կերակուրներից հրաժարվելու սովորությունը ոչ միայն երիտասարդների, այլև ծերացած սերունդի մեջ հետզհետե ավելի ու ավելի խախտվում էր՝ մինչև իսկ բոլորովին վերանում։ Այդ է պատճառը, որ նախահեղափոխական պայմաններում ձիթատու բույսերի մշակության հատկացրած տարածությունն այնքան էլ սահմանափակ չէր։ Ցանվում էին և այժմ էլ ցանվում են կտավնատը, ֆունջուքը, հրլածուկը։ Նրանցից ձեթ հանելու համար 1886 թվին միայն արքունական գյուղերում[86] գործում էին 24 սրա-

---

80 Իլրա՛տօճ—Մեղրու բարբառով։

81 Լոմբ, ռուս. ЛОМ բառից։

82 Հաց առանց աղի և թթխմորի, Մեղրու բարբառով՝ պա՛ղան։

83 Մեղրու բարբառով։

84 Շատ մեծ հավանգ։

85 Пиотровский Б. Б., Урарту, 1944, էջ 173։

86 Зелинский С. П., Նշված աշխ., էջ 122։